

GELUK DWING JE AF

PECH

KAA Gent heeft er zijn deel wel van gehad de laatste maanden: blessures, corona, de bal die al te vaak verkeerd rolt. Pech verklaart echter niet alles. KAA Gent zit in een malaise, niet enkel op het veld.

Vanaf eind augustus werden we getrakteerd op twee ontslagen en twee nieuwe coaches, een 13 op 36 in de JPL, geen Champions League, 0 op 9 in de Europa League, een keeperscarrousel... Als supporter, vol goede moed gestart, is dat al slikken. Dit alles staat in scherp contrast met de ambities geuit in het tussenseizoen. De toewijzing van de coronazitjes, de compensatieregeling, de ongepaste verwijzing naar een gebrek aan clubliefde, ... verteren even moeilijk.

Als trouwe supporters van KAA Gent, in goede en kwade dagen, zijn we bezorgd. We mogen dan de interne keuken niet kennen, we zijn wel vertrouwd met het huis. Al is dat steeds moeilijker: we herkennen onze club steeds minder. Ooit bejubeld voor attractief voetbal op weg naar een titel en in Europa, ooit geroemd voor het wegwerken van een gigantische schuldenput, vandaag zo warrig en blunderend op zoveel vlakken. De onherkenbaarheid is zo groot dat we ons vragen stellen, zowel individueel als collectief. De kille ontuchtering van de laatste maanden, het torpederen van onze hoop, deden ons beseffen dat er meer aan de hand is dan louter wat er zich op de mat afspeelt.

We blijven supporters van blauw-wit. Het is bekommernis, clubliefde, pijn, de wil om iets te doen, om te helpen zelfs, die aan de basis ligt van deze brief. Deze tekst is geboren uit de massale, snelle reacties van vele buffalo's die onverenigd en verspreid hun vertwijfeling kenbaar maken. Wat hier staat wordt door velen gedeeld.

Deze brief is geen aanval op KAA Gent, het beantwoordt integendeel aan de waarden die de club zelf voorstaat. We zijn niet "tegen iets", we hebben wel "een eigen kijk" en delen die. Typisch Gents. Typisch Buffalo. Iedere familie heeft baat bij klare taal.

In een normale wereld zou onze kreet in de Ghelamco klinken. Onze tribunes blijven echter leeg. Een korte slogan gebruld door een vol stadion is hoe dan ook een botte bijl. Het kan niet vervatten wat we willen zeggen. We doen dat in het openbaar omdat een transparant klankbord bij KAA Gent ontbreekt en het te stil is aan de andere zijde.

EEN GEBREK AAN VISIE

We stellen vast dat er geen lijn zit in het beleid van KAA Gent, noch sportief, noch qua organisatie. We ervaren dat onze club zijn supporters niet kent en meer verontrustend, ze niet als belangrijke stakeholders ziet. In de zoektocht naar de redenen hiervoor komt steeds dezelfde rode draad opduiken: een gebrek aan visie binnen de club. Natuurlijk kunnen zaken anders uitdraaien dan verwacht. Voetbal is een rollende dobbelsteen in het casino van het toeval. Je weet niet hoe die landt. Je kan wel je kansen op winst verhogen. Door te plannen, vooruit te kijken, te anticiperen en consequent te handelen.

GEEN LIJN IN HET SPORTIEF BELEID

Als je voor aanvullend voetbal staat (visie) en je wil kampioen spelen (missie) dan bouw je een ploeg uit die in dat plaatje past (strategie) en koop je speler x of kies je trainer y (operationeel) om dat doel te bereiken.

Je houdt geen lijn aan wanneer:

- je het DNA van KAA Gent omschrijft als aanvullend, dominant, attractief voetbal, om dan een defensieve coach aan te stellen;
- je een bepaalde wijze van spelen voorstaat, plots van coach wisselt, om dan vast te stellen dat je niet de spelers hebt voor zijn favoriete spelwijze;
- je de noodzaak aan een technisch directeur eind mei ziet, maar niet langer in september;
- je op 15 mei in een krant verklaart dat je vijf zomertransfers wil doen, om dan begin oktober 2020 de 11e transfer binnen te halen;
- je in oktober 2018 je sportief beleid wil professionaliseren door meer in te zetten op data- en videoanalyse, om het dan – amper twee jaar later - zo ver te laten komen dat twee belangrijke datascouts ontslag nemen om aan de slag gaan bij een net gepromoveerde club;
- je samenwerkt met specialisten van het Universitair Ziekenhuis, om die aanpak dan te laten vallen omdat de nieuwe trainer er niet in gelooft;
- je de transferpolitiek wil objectiveren met data om dan voornamelijk spelers te halen op voorspraak van steeds dezelfde niet onbesproken makelaars;
- je zwaar inzet op het Buffalo Talent Center, om dan spelers te halen wiens kwaliteit niet hoger ligt dan de eigen jeugd maar wel de doorstroom van de eigen jeugd naar de A-ploeg belemmeren;
- je zegt dat we een familie zijn, maar geen respect toont voor spelers die ons verlaten;
- je maar liefst 95 inkomende en 114 uitgaande transfers realiseert sinds onze titel amper 5 jaar geleden.

OUDE AANPAK IN EEN NIEUW HUIS

Het gebrek aan een volgehouden visie of lijn toont zich niet enkel in het sportief beleid. Het weerspiegelt zich in het bestuur van de club zelf. Beiden zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het zijn dezelfde personen die op dezelfde wijze beslissen.

In 2013 verhuisde KAA Gent naar de Ghelamco Arena, een indrukwekkende realisatie. De titel volgde amper twee jaar later. Dat succes deed niet enkel de supporters maar ook de buitenwereld concluderen dat het daar niet bij zou blijven. Dat het een logische en onderbouwde stap was in de groei van KAA Gent tot Belgische topclub, een vaste waarde. Het bedrijf KAA Gent groeide mee. Het is groot geworden. Toch lijkt het beleid van KAA Gent mentaal nog steeds in het Ottenstadion te vertoeven. De organisatiestructuur en -cultuur hebben de groei niet gevolgd.

Er zijn voldoende aanwijzingen van en verhalen over de centralistische aansturing binnen de club. Top down, detaillistisch. Van delegatie van verantwoordelijkheid zonder vrijheid. Een grote krant omschreef op 15 september de impact van de leiding op de club als "alomvattend".

De vraag mag dan ook luidop gesteld worden of dit de ideale structuur en cultuur is voor een professionele topploeg. In vele geledingen van de club lopen er zaken fout. De debacles met de compensatieregeling, de toewijzing van de coronazitjes en de communicatie naar de eigen supporters toe zijn daar duidelijke maar niet de enige voorbeelden van. De wijze van beheer kan daar niet vreemd aan zijn.

Nu geeft KAA Gent de indruk van een op zichzelf gerichte club, centralistisch geleid, waar samengewerkt wordt met de vertrouwde partners op de vertrouwde manier. Een club die niet ten volle gebruik maakt van het potentieel dat er intern is, en onvoldoende zoekt naar nieuwe talenten. Een club die niet wil of durft vernieuwen. Hierdoor mist KAA Gent als bedrijf, als merk, als ambassadeur van Gent, kansen. KAA Gent zou een pionier kunnen zijn, maar durft, wil of kan het niet. Of overweegt het niet. "Ons kent ons" regeert.

De harde realiteit is dat, vijf jaar na de titel, KAA Gent zich niet profileert als een club die in een veranderende wereld zijn kansen grijpt of gegrepen heeft. Dit heeft voornamelijk te maken met een gebrek aan het aanhouden van een duidelijke lijn in het beleid. KAA Gent heeft geen stap vooruit gezet na de landstitel, de glorie van de Champions League of de extase van Wembley. Beleidsmatig en op sportief vlak staan we stil of gaan we zelfs achteruit.

Zou KAA Gent niet beter gediend zijn met een structuur die iedere professional kan laten excelleren in zijn vak? Waar ieder talent optimaal wordt benut? Waar een trainer traint en de sportieve lijnen uitzet, een technisch directeur het overzicht houdt, waar de adviezen van de scoutingcel waarde hebben? Is er geen nood aan een moderne "General Manager" die in een flexibele structuur managers aanstuurt die zo goed als zelfstandig het beste uit hun team halen? Op sportief, commercieel, administratief, communicatief vlak? Waar de voorzitter in overleg de grote lijnen uitzet en die bewaakt? Waar de financieel manager voor de financiële basis zorgt? Waar het bestuur van de club transparant is over de toekomst van KAA Gent, de plannen voor de bestuursoverdracht en daar consequent naar handelt? Een structuur en cultuur die de club toelaat trots de vleugels uit te slaan, in Gent en daarbuiten?

ZONDER SUPPORTERS GEEN GANTOISE

Er is nog een essentiële reden voor deze brief. Een reden die verder gaat dan het ongenoegen over wat op het veld en errond gebeurt. Er is een scheiding tussen de club en zijn supporters, tussen KAA Gent en de Gantoise. Wij als supporters tasten in het duister, zien geen richting. Als die er zou zijn dan krijgen we die niet te horen. Laat staan dat we er inspraak over hebben of er worden over bevraagd. Er zijn geen inspanningen vanuit de club om ons mee te trekken in het verhaal om het samen sterker en beter te maken.

Al te vaak horen we woorden als "de twaalfde man", "Hellamco", "we rekenen op de supporters", "clubliefde", "supportersgevoel" in interviews, perspraatjes en officiële mededelingen. Al te vaak worden we louter beschouwd als mak vee, als vanzelfsprekend, als een inkomstenbron. De compensatieregeling was daar een frappant bewijs van. Al te vaak rekent men op onze clubliefde om amateurisme gedwee te slikken. We zijn blijkbaar een grote familie, maar als supporters al te vaak verre familie. We zijn dat niet. Supporters voelen mee, leven mee. We zijn betrokken. De twaalfde man bestaat en de clubliefde gaat diep. Dat verdient respect. We zijn veel geëngageerder dan de media, de sponsors, de tv-bonzen. We zijn en zullen altijd de belangrijkste belanghebbenden van KAA Gent blijven. We zijn het waardevol kapitaal, het hart en de kracht van de Gantoise, ongeacht in welke tribune we zitten, actief in het stadion of als stille kracht daarbuiten. Wij zijn allemaal samen de Gantoise.

Toch neemt de club nauwelijks initiatieven om met haar supporters een band op te bouwen. Om te weten wat hen aan het hart ligt, van traditie (vlaggendragers, buffalomars, logo, clubkleuren) tot beleving (gracht). Om te weten hoe belangrijk respect is voor spelers die ons verlaten en waarmee we ons verbonden voelen. Om te polsen naar hoe wij iets aanvoelen. Zo hadden vele flaters kunnen vermeden worden. Flaters die dan, ten koste van veel heisa en slechte publiciteit, moesten worden rechtgezet. Dat is een gemiste kans.

WERK VOOR DE BOEG

Uiteraard nodigt een brief als deze, verspreid op deze manier, uit tot een reactie. Dat is niet alleen logisch. Dat is ook de bedoeling. Ongetwijfeld zijn er tegenargumenten, verklaringen, een uitleg. Laten we het volgende afspreken.

Reageer niet in de eerste plaats via de media, alvorens aan oprechte introspectie te doen over hoe het tot zo een brief is kunnen komen. Gebruik geen platitudes over hoezeer je de boodschap begrepen hebt, de stem van de supporters gehoord hebt, de vermelde zaken "meeneemt". Neem niet enkel de foto, ontwikkel die ook. Bespaar ons verwijten van een gebrek aan clubliefde, van "geen echte" supporters te zijn. Bespaar ons omfloerste zinnen, recht uit een communicatiehandboek. Reageer niet met woorden. Reageer met daden.

Toon ons welke club we willen zijn en waar we naartoe werken. Herbevestig ons aanvullend en attractief voetballend DNA. Bouw een sportief plan uit dat die missie en visie ondersteunt. Dat dat even zal duren nemen we erbij. We hoeven de interne keuken niet te zien. We willen wel weten wat er op het menu staat.

Bewijs in de komende mercato's dat data, scouting en screening waardevol zijn en het volgen waard. Beperk het aantal transfers tot diegenen die sportief succes vergroten. Doe het met een plan voor ogen en in lijn met het DNA van KAA Gent. Beslissen die interne en externe audit van de organisatiestructuur en -cultuur met als doel de lacunes bloot te leggen en ieder talent alle kansen te geven en een structuur uit te werken die de werking van KAA Gent als professionele club versterkt. Werk een plan uit in samenwerking met al onze partners waarmee we de draagkracht en het bereik van KAA Gent kunnen vergroten. Wees transparant over hoe de bestuursoverdracht zal gebeuren, welke vorm die zal aannemen en op welke termijn. Versterk tenslotte je band met de eigen supporters. Denk na over een wijze waarop we meer deel kunnen uitmaken van de familie. Toon respect.

ZO DWING JE JE EIGEN GELUK AF

COBW

KAA Gent Supporters